

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Kalfeřtovou dne 11. 3. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody:

- v trvání 20 (dvacet) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Semilech z 16.4.2019, č.j. 5T 9/2019-422,

- v trvání 5 (pět) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci z 22.7.2020, č.j. 5T 102/2020.

Odůvodnění:

1. Odsouzený si podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současné době vykonává. Soud tuto žádost projednal ve veřejném zasedání.

2. Dle ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Pro odsouzeného tedy z předmětného ustanovení trestního zákoníku vyplývají ke splnění tři podmínky, a to 1) výkon nejméně jedné poloviny celkové délky trestu odnětí svobody, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní prognóza vedení řádného života po podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

4. Ad 1) Odsouzený byl do výkonu trestu dodán policií ČR dne 28.1.2020, konec trestu má značen na 28.2.2022, kde dni 13.2.2021 tak má splněnou podmínku vykonání poloviny trestu.

5. Ad 2) Odsouzený vykonává trest ve věznici Liberec, ve vysokém stupni zabezpečení. Je zařazen na provoz údržby jako elektrikář. Po pracovní stránce je dobře hodnocen. Získal dvě odměny. Z pracovní odměny řešil dvakrát úhradu výživného. Je zařazen ve II. stupni přístupné skupiny vnitřní diferenciaci s návrhem na přeřazení do I. PSVD, což potvrdil vychovatel Ing. [jméno] [příjmení] při veřejném zasedání s tím, že k přeřazení do I. PSVD došlo dne 4.3.2021. Program zacházení odsouzený plní. Z těchto zjištění je zřejmé, že odsouzený splnil podmínku polepšení se, což prokázal dlouhodobým nadstandardním přístupem k výkonu trestu.

6. Ad 3) k pozitivní prognóze vedení řádného života v době po podmíněném propuštění soud přihlíží ke třem dílčím kritériím, a to zajištěnému bydlení na dobu po podmíněném propuštění, zajištěnému zaměstnání či jiné formě výdělečné činnosti, a především předpokladu, že odsouzený povede v budoucnu řádný život.

7. Odsouzený má pouze ústní příslib práce od svého předchozího zaměstnavatele, spol. KHTL jako elektrikář. Nedoložil písemný příslib bydlení, jen uvedl, že by měl bydlet u svého známého [jméno] [příjmení].

8. Dle hodnotící zprávy Vězeňské služby ČR je predikce chování odsouzeného po výkonu trestu mírně otevřená. V minulosti byl několikrát odsouzen, ve výkonu trestu je potřetí. K jeho

pozitivům lze přičíst pracovní návyky, neboť na svobodě si vždy práci zajistil. V minulosti v rámci institutu podmíněného propuštění v roce 2013 prokázal, že je schopen vést řádný život, což vedlo v roce 2017 k jeho osvědčení. Riziko lze na druhou stranu spatřovat v tom, do jaké míry si uvědomí své minulé chyby, které vedly k jeho uvěznění a motivace je neopakovat.

9. K posouzení možnosti odsouzeného vést v budoucnu řádný život, nelze vycházet pouze ze současného výkonu trestu odnětí svobody, ale je třeba zkoumat i dosavadní život odsouzeného, a z něho usuzovat na sklony k trestné činnosti. Odsouzený je ve výkonu trestu potřetí, dopouštěl se různorodé, spíše méně závažné trestné činnosti, avšak s ohledem na četnost odsouzení se vyskytují i nepodmíněné tresty odnětí svobody. Odsouzený se trestné činnosti dopouští od mládí s určitou periodicitou. Do roku 2000 byl odsouzen 9x, z toho dvakrát byl ve výkonu trestu, z některých podmíněných odsouzení se osvědčil. Po výkonu trestu v roce 2002 bylo delší období bez záznamu až do roku 2009, od kdy následují 4 odsouzení pro zanedbání povinné výživy (záznamy 10) až 13) v ORT z let 2009 až 2011), se stupňujícími se tresty – podmínka (později nařízená a amnestovaná), obecně prospěšné práce, 2x nepodmíněný trest. Z výkonu tohoto trestu byl odsouzený v roce 2013 podmíněně propuštěn a ve zkušební době se osvědčil, avšak ze zákona (2017). V roce 2012 byl odsouzen za nenastoupení trestu, což však bylo amnestováno (2013). V roce 2015 a 2016 byl odsouzen k alternativním trestům, v jednom případě šlo opět o zanedbání výživného. Oba tresty obecně prospěšných prací vykonal (2017, 2018). V současné době vykonává tresty z roku 2019 a 2020 za zanedbání povinné výživy, kdy mu byl ukládán přímý trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců a dále trest 5 měsíců za včasné nenastoupení do výkonu trestu. Z tohoto přehledu je zřejmé, že páchání trestné činnosti odsouzeného provází po celý jeho dospělý život, především jde o neplnění uložených povinností (§ 196 tr. zák., § 337 tr. zák.). Výživné opakovaně neplnil přesto, že po mnoho let pracoval a dosahoval výdělků, z nichž mohl výživné platit. Přehled jeho zaměstnání v minulosti je uveden v hodnocení z věznice. Dluhy odsouzeného tak představují především nezaplacené alimenty. I přes opakovaně ukládané různé druhy trestů se odsouzený dopouštěl recidivy trestné činnosti. Byť je odsouzený ve výkonu trestu hodnocen kladně, z jeho přístupu lze zaznamenat polepšení se, toto však nemůže dle názoru soudu převážit rizika vyplývající ze sklonů odsouzeného k páchání téhož druhu trestné činnosti. K úhradě výživného odsouzený přistupoval v minulosti laxně, a i nyní hrozí vyšší riziko, že se odsouzený i v budoucnu bude dopouštět této trestné činnosti, i přes proklamované zaměstnání. Vyživovací povinnost odsouzenému dosud trvá, a navíc má na výživném dluhy, které jsou v exekuci. Soud tak nemá za splněnou třetí podmínku, a to, že by bylo sníženo riziko páchání trestné činnosti v budoucnu.

10. S ohledem na to, že nebyly splněny všechny tři podmínky pro podmíněné propuštění zároveň, soud žádost odsouzeného jako nedůvodnou zamítl. Zde je na místě připomenout, jak je opakovaně zmiňováno v ustálené judikatuře Ústavního soudu (např. ÚS 10/2009), že na podmíněné propuštění z výkonu trestu neexistuje právní nárok, naopak je podmíněné propuštění institutem výjimečným, který je uplatňován jen za předpokladu, že účelu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve než uplynutím předpokládané délky trestu odnětí svobody. V tomto případě má soud za to, že je třeba, aby odsouzený nadále trest vykonával, a vzorným plněním svých povinností, včetně pravidelných úhrad výživného v nejvyššího možné míře z dosahované pracovní odměny, jakož i písemného prokázání příslibů práce a bydlení, pro zajištění budoucího života.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. Právo stížnosti nenáleží tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

Liberec 11. března 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. dubna 2021.